

VIISI VUOTTA ASTASTA JA VEERASTA

Myrskytuhovakuutus kiinnostaa harvoja

Kesän 2010 myrskyt tekivät täystuhoa metsissä ja panivat kirjanpainajatuhot liikkeelle. Edelleen vain kolmasosa yksityismetsistä on vakuutettu myrskytuhojen varalta.

Viiden vuoden takainen heinä-elokuun vaihde oli myrskyjen aikaa. Ensín Asta pyyhkäisi Kaakois-Suomesta kohti Pohjanmaan rannikkoa. Seuraavina päivinä metsää kaatui muualtakin, kun Veera, Lahja ja Sylvi

kulkivat vuorotellen Suomen yli lounaasta koilliseen. Vakuutusyhtiöt maksoivat myrskytuhoista 81,5 miljoonaa euroa korvauksia, joista kolme neljäsosaa oli metsätuhoista. Korvattavia tapauksia oli kaikkiaan 19 000. Vertailun vuoksi: puolitoista vuotta myöhemmin raivonneet Tapani- ja Hannu-myrskyt aiheuttivat 102,5 miljoonan euron vahingot, mutta vain kolmasosa korvauksista oli tuhoutuneista metsistä.

Yksityismetsistä kolmasosalla myrskyvakuutus
Onko viiden vuoden takaisista myrskyistä sitten otettu opiksi? Ei täysin, sillä edelleen vain noin kolmasosa yksityismetsistä on vakuutettu myrskyjen varalta, Finanssialan keskusliitto tiedotti tasan vuosi sitten. Määrä ei ole noussut viiden vuoden

takaisesta merkittävästi. Tarkkaa tietoa vakuutettujen yksityismetsien määrästä ei ole kuitenkaan olemassa, sillä edelliset yhteenvetotiedot laadittiin vuonna 2013, sanoo johtaja **Risto Karhunen** Finanssialan keskusliitosta. ”Metsävakuutusaste on kasvanut, mutta tuskastuttavan hitaasti. Minulla on kuitenkin tuntuma, että yksityismetsistä olisi vakuutettu jo yli 40 prosenttia.” Useimmilla vakuutuksen hankkineilla on niin sanottu laaja metsävakuutus, joka kattaa niin myyrä-, hyönteis-, lumi- kuin myrskytuhotkin.

Kuoriaistuhot liikkeelle myrskyalueiden metsistä
Kesän 2010 myrskyissä tuhoutui 8,1 miljoonaa kuutiometriä puustoa, Metsäntutkimuslaitos tiedotti saman vuoden lopulla.

» Metsävakuutusaste on kasvanut, mutta tuskastuttavan hitaasti. Minulla on kuitenkin tuntuma, että yksityismetsistä olisi vakuutettu jo yli 40 prosenttia.

RISTO KARHUNEN

» Myrskyjen vaikutus näkyy yhä siinä, missä päin hyönteistuhot leviävät.

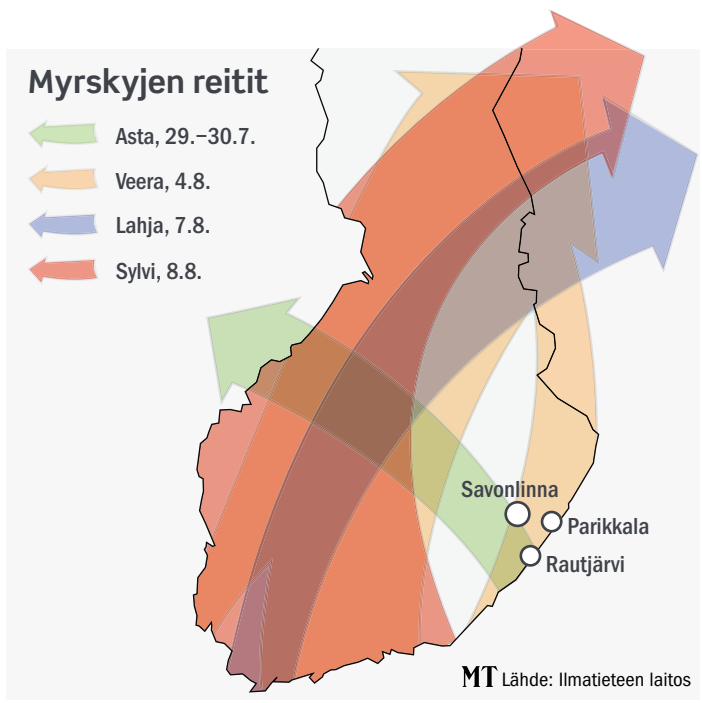
HELI VIIRI

Määrä oli noin 15 prosenttia koko vuoden hakkuumäärästä. Kaksi miljoonaa kuutiota oli yksittäisinä tuhopuina muuten pystyyn jääneissä metsissä.

Runsaat kuusi miljoonaa kuutiota oli vakavasti tuhoutuneissa metsissä. Alusta alkaen metsänomistajia patisteltiin korjaamaan puut

ajoissa pois, jotta laajamittaiset hyönteistuhot ja puutavaran pilaantuminen vältettäisiin. Myrskyjen vaikutus näkyy yhä siinä, missä päin hyönteistuhot leviävät, Luonnonvarakeskuksen varttunut tutkija **Heli Viiri** sanoo. Metsänkäyttöilmoituksiin on vasta muutaman vuoden ajan merkitty hakkuiden syy. Kuitenkin alueella, jonka yli Asta-myrsky pyyhkäisi, hyönteistuhojen – käytännössä useimmiten kirjanpainajan – takia tehdyt hakkuut ovat yleistyneet. ”Jos trombityyppinen ukkosmyrsky pyyhkäisee metsän yli, tulee paljon viallista runkoa. Silloin hyönteistuhoriski on äärimmäisen suuri, joten puut on syytä poistaa heti”, Viiri muistuttaa. Kirjanpainajat eivät yleensä leviä terveisiin runkoihin.

HELI VIRTANEN

Mökkiläinen: Oli kuin lentävä ruohonleikkuri olisi käynyt pihassa

POHJA-LANKILA, RAUTJÄRVI (MT)
Viisi vuotta sitten Asta-myrsky aiheutti melkoista tuhoa **Risto Luostarisen** mökkipihassa Pohja-Lankilassa. ”Oli kuin lentävä ruohonleikkuri olisi käynyt riehumassa pihassa!” Tontin hieman yli 300 varttuneesta männystä vain kourallinen jäi pystyyn. Toisista latvat olivat lentäneet kymmenien metrien päähän. Luostarinen ei ollut paikalla myrskyn aikaan. Kiinteistöpalveluyrittäjä **Turo Kokkonen** sen sijaan muistaa, miten Asta kylvi tuhoa. ”Ensimmäinen ukkonen kesti reilun tunnin. Sitten tulivat saateet ja tuuli, joka kaatoi viimeisetkin puut.” Paikallinen metsänhoitoalan yrittäjä **Arto Vento** näki mökillä vallinneen kaaoksen. ”Oli se aivan kamalan näköinen piha.”

Tuhon äärellä oli onni matkassa
Asta niitti puita kuin heinää, mutta vakavilta vahingoilta säästyttiin. Vain pieni aitta ja ulkokuussi oli rakennettava uudelleen. Kokkonen oli heti myrskyn jälkeen korjaamassa vahinkoja. Siinä onkin vierähtänyt jo useampi vuosi. ”Viimeksi eilen olin korjaamassa räystästä, joka oli mennyt myrskyssä. Suurin osa korjauksista saatiin kuitenkin kahden vuoden aikana tehtyä.” Luostarisenkin mökillä myrskyn jälkien raivaamisessa meni kauan. ”Sähköt tulivat vasta loka-kuussa, pihan tukkipuu haettiin kevättälvella. Kannot haettiin vasta seuraavana syksynä.” Astan vaikutukset näkyvät edelleen alueella vakavina kaarakuoriaistuhoina. ”Se vähä pystyyn jäänyt metsä meni ötököiden suihin”, Vento harmittelee.

» Paikalliset ovat hommanneet kunnan aggregaatit, jotka riittävät koko talon sähkönkulutukseen etenkin talvella.

ARTO VENTO

Myrskyihin on varauduttu maltillisesti
Vaikka Asta- ja Veera-myrskyt rieppottelivat Rautjärven aluetta rajusti, eivät miehet ole kovin huolissaan tulevista myrskyistä. ”Paikalliset ovat hommanneet kunnan aggregaatit, jotka riittävät koko talon sähkönkulutukseen etenkin talvella”, kertoo Vento. Aggregaatit voivat olla tarpeen. Myrskyjen jälkeen noin 85 prosenttia Parikkalan Valon jakelualueesta oli pimeänä. Sähkökaapelit on myös monin paikoin kaivettu maahan. ”Tosin syöttölinjat ovat edelleen ilmassa”, Vento jatkaa. Myrskyihin varautuminen näkyy alueella edelleen kalliissa sähkönsyöttöhinnassa.

LAURA NIKINMAA

Turo Kokkonen, Arto Vento ja Risto Luostarinen muistelevat Asta-myrskyn jälkeistä näkymää. Taulussa on Maaseudun Tulevaisuuden Mökkiläinen-liitteessä vuonna 2011 ilmestynyt aukeama.

Risto Luostarisen mökki-pihan reilusta 300 männystä vain muutama jäi pystyyn.

Myrskyn jälkeiset korjaustyöt pitivät Turo Kokkosen ja Kai Tiippanan kiireisinä viisi vuotta sitten. Kuva on julkaistu MT:n Mökkiläinen-liitteessä, joka ilmestyi 27.5.2011.

Mökkirakennus selvisi ihmeen kaupalla vahingotta. Nyt pihalla ei ole hyttysiä ja ilta-aurinkokin paistaa.